

Beslutningsforslag nr. B 101. Betænkning afgivet af Finansudvalget den 5. april 1995

Betænkning og indstilling

vedrørende

den af statsrevisorerne afgivne endelige betænkning over statsregnskabet for finansåret 1992

Finansudvalget har behandlet den af statsrevisorerne afgivne endelige betænkning over statsregnskabet for finansåret 1992 samt de af statsrevisorerne afgivne beretninger. I forbindelse hermed har udvalget stillet spørgsmål til ministre, og disses svar på spørgsmålene er optrykt i det til nærværende betænkning knyttede bilag.

Det bemærkes, at udvalget løbende har haft lejlighed til at behandle statsrevisorernes beretninger og de rigsrevisorrapporter, der ligger til grund for disse, efterhånden som de har foreligget, og at udvalget derfor også i forbindelse hermed eller f.eks. i forbindelse med gennemgangen af de årlige bevillingslovsforslag har stillet spørgsmål til ministre, hvor der har været anledning hertil.

Ligesom i tidligere år tilslutter udvalget sig generelt samtlige kritiske udtalelser, som statsrevisorerne har fremsat i betænkningen og beretningerne, og udvalget forudsætter, at den rejste kritik allerede har givet de berørte ministerier og styrelser anledning til dybtgående overvejelser om en forbedring af budgetlægningen og regnskabsaflæggelsen på de punkter, som omfattes af kritikken. Udvalget vil endvidere opmærksomt følge de sager, som rigsrevisor/statsrevisorerne ikke finder endnu har fundet en endelig og tilfredsstillende afslutning.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler herudover følgende:

Folketinget har med stemmeflerhed vedtaget en tillægsbevillingslov for 1992. Nu skal det endelige regnskab godkendes, hvilket er en ren formalitet. Statsrevisorernes betænkning over statsregnskabet for finansåret 1992 opregner en række punkter, hvor ministerierne har fået vejledning og påtale. At Fremskridtspartiet indstiller statsregnskabet til godkendelse, skal ikke tages som udtryk for, at Fremskridtspartiet giver samtykke til det store overforbrug, der også fandt sted i 1992.

Ved behandlingen af statsregnskabet for 1991, som ved de seneste mange års statsregnskaber, var Fremskridtspartiet optimistisk og troede, at grænsen for det folketingsvedtagne overforbrug i staten var nået. Men lige så sikkert har det været, at det næste års regnskab har udvist yderligere udvidelser i statsfrådsriet. Ud over den kendsgerning, at det er skatteyderne, der må grave dybere i lommen, hver gang et politisk flertal bevilger nye afgifter eller afviser at gennemføre besparelser, så repræsenterer de stigende statsbudgetter en uhyggelig tendens. Siden 1987 har statens årlige budget udvist meget store driftsunderskud. Det er medvirkende til, at staten har akkumuleret en meget stor gæld. Gælden og rentebetalingerne er en møllesten om halsen på de kommende generationer – også derfor skal de offentlige udgifter reduceres markant.

Velfærdsstatens bedrag betyder daglig salmireduktion af befolkningens frihed. Frihed er bedst defineret som fravær af tvang. Politiske flertal for begunstiggelse af nogle grupper bety-